

GAZETA KRAKOWSKA

Przenumerata kwartalna
złp. 12.

N^{ER} 150.

Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

PONIEDZIAŁEK DNIA 27 GRUDNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumur.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	26 8, 666	+ 4. 2	95	Połud: ws. słaby	pochmurno	śnieg z deszczem.
26. 12	„ 9, 049	+ 8 6	82	połn: za. wicher	chmury	
8	„ 11, 596	— 0. 2	96	zachodni „	pogoda z chmur:	
9	27 1, 547	— 2. 6	95	„ mocny	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 18 GRUDNIA.

Doktoror nie przyjął pensyi przez rząd ofiarowanej w summie 200,000; żądał tylko za swe trudy mieszkania bezpłatnego i dostarczenia żywności dla siebie i sztabu swego kosztem narodowym.

Obecni w Warszawie Biskupi Prażmowski i Maanugiewicz, naśladując cnoty dawnych swoich poprzedników, powzięli zamiar w czasie, gdy Ojczyzna tyle potrzebuje ofiar, przestania na pensyi 15,000 rocznie.

Wielu z tutejszych kupców posiadających składy sukienne, ofiaruje darmo sukno na mundury akademików, nie będących w stanie łożyć potrzebnych na sprawienie kosztów. Za tak pięknym przykładem idą i krwawcy; od roboty całego munduru nie biorą iak rubla.

Wiadomo, że półkownika Zas było obowiązkiem wypisywać ważniejsze artykuły z gazet zagranicznych, które były zakazane w Polsce, i tylko on je odbierał; zaognędy

znaleziono w jego papierach następujący artykuł: „Dzienniki angielskie mówią jeszcze że gdyby Polska chciała skruszyć swoje kadydany, a Polacy chcieli stać się na nowo narodem wolnym, przedsięwzięcie takie znalazłoby w Anglii tysiące dłoni w poparciu i staralibyśmy się (mówi autor artykułu) udzielić im tyle pieniędzy, ileby tylko potrzebować mogli, aby celu swego dopełnili.,,

Słychać niezawodnie, że zgromadzenie XX. Misyonarzy, wspomniawszy na cnoty swojego założyciela S. Wincentego z Pauli, postanowiło na potrzeby ojczyzny złożyć znaczną sumę i na cały czas wojny ustąpić połowę swoich niezmiernych dochodów. Ma sobie nawet to za powinność, bo te dochody przeznaczone były na wychowanie młodych duchownych, a system obskurantyzmu, zaprowadzony od przeszłego rządu, niedozwolił im łożyć na przyzwoite wychowanie kapłanów. Sumiennie więc ta restytucya należy się narodowi.

Nim komitet trudniący się przejrzeniem papierów agentów Policji tajnej objaśni publiczność o skutku poruczonej sobie czynności, która od chwili zawiazania swego nagle się zaymuje, ma za powinność donieść w celu zniweczenia podanej do różnych pism periodycznych wiadomości: iakoby w królestwie polskiem było szpiegów 5000, a w samey Warszawie 900, iż w tej właśnie chwili znalazł się sposobem alfabetycznym ułożoną, a u ejenta Policji Szleja zabraną, w której po przerachowaniu znajduje się podobna iak wyżej liczba osób zamieszczonych, lecz sięga ta nosi na samym początku następujący napis: Skorowidz alfabetyczny członków honorowych J. C. K. M. urzędników cywilnych i duchownych królestwa polskiego na rok 1826. A gdy w tej księdze zamieszczone są damy honorowe, ztąd poszło, iż osoby, które miały sposobność przeglądania papierów u agentów Policji tajnej zabranych n m one opieczętowane i komitetowi oddane zostały, nie czytając powyższego napisu teży księgi, wzięły ją za listę szpiegów i z niej fałszywe wieści o różnych osobach rozsiewały. — W Warszawie dnia 17 grudnia 1830, o godzinie 7mej wieczorem.

Cieszkowski za Prezesa.

Za dni kilka stanie pięć nowych baterij artylleryi polowej.

Zaraz po odebraniu wiadomości o uzupełnioney rewolucyi w Warszawie, dozorstwo Suchedniowskie fabryk górniczych, zajęło się wyrobami broni. Opuszczone od lat kilku warsztaty ręczne Suchedniowskie i kosarnia Wąchocka, w dzień i w nocy z największym pospiechem obosieczne kopy i piki, niemniej palasze w znaczney ilości wystawia, tak, iż wkrótce województwa Sandomierskie i Krakowskie bronią tą opatrzone być mogą.

Mówią, że Wielki Xiąże oświadczył, iż resztę życia przepędzi w zaciszu na obcej ziemi, obok swej małżonki, do której jest bardzo przywiązany.

Nabożeństwo 40 godzinne o szczęśliwe powodzenie Polski już rozpoczęło się, i odbywać się będzie kolejno we wszystkich kościołach Warszawy.

Onegdy przy kopaniu okopów na Pradze, znaleziono kilkaset złotych, i zegarek srebrny, które oddano władzy miejscowej.

Przy sypaniu okopów Warszawy za Wisłą i rogatkami Jerozolimskimi, mieszkańcy stolicy dają ciągle dowody swojej gorliwości, i swego poświęcenia, dla dobra oyczyzny. Codziennie dwie kompanie straży honorowej składające się z samych akademików udają się na Pragę do pracy przy wałach, a dnia wczorajszego wszystkie cechy i wszystkie osoby do składu sądownictwa należące, tamże się udały, aby mieć zaszczyt, że ich ręce do obrony Oyczyzny czynnie były użyte. 1 Polki nie dały się wyprzedzić w tej pracy; onegdy Pani z Kierwińskich Nowakowska zebrawszy pierwszą całą swą pensyą panien, udała się z nią na Pragę. Młodzieuchne Polki nie odrodne swych matek córy, nakopywały na taczki ziemię, którą męczycyzi chociaż rozwozili na wały.

Oto są bliższe szczegóły obrad izb na d. 20 b. m. odbytych, o których na dniu wczorajszym już donieśliśmy.

Izba Poselska.

Już o wpół do 9tej rano wszystkie galerie napełnione zostały słuchaczami. Sekretarz izby Poselskiej, deputowany Czarnocki, wyznacza miejsca dla stenografów. O godzinie 10tej marszałek wzywa członków do porządku. Na ławce rządowej zasiadają: członek rządu tymczasowego kasztelan Dembowski,

zastępca ministra oświecenia Lelewel, i zastępca ministra sprawiedliwości Bonawentura Niemojewski.

Marszałek oznajmia izbie, iż dwa ważne nader przedmioty mają dzisiaj ją zająć, a temi są: odczytanie protokołu sessyi d. 18 grudnia na wieki w dziejach naszych pamiętney, która uznana za narodowe nasze powstanie, i przelanie władzy naywyższej w tak trudnych i naglących okolicznościach na tego, który naygodniejszym jest zaufania narodu! Ten drugi przedmiot (rzekł) tak jest ważny, iż odczytanie protokołu odłożymy na koniec sessyi, a natychmiast prystąpimy do mianowania dyktatora, którym od dnia wczorayszego poprzedzał być generał Chłopicki: Oświadczył daley marszałek, iż generał postanowił przyjąć dyktaturę pod pewnemi i nieodmiennemi warunkami, na które się już zgodził. — Tu sekretarz odczytał projekt uchwały, która niżej umieszczoną zostanie, z tą tylko różnicą, iż art. 3ci brzmiął w sposób następujący: Deputacya ta składać się będzie z Prezesa Senatu i z dwóch senatorów wybranych przez niego, tudzież z marszałka izby Poselskiej i z trzech członków tejże izby mianowanych przez marszałka.

Następnie oświadczył marszałek, iż gdy momentem jest postanowieniem generała Chłopickiego pod temi tylko warunkami przyjąć dyktaturę; dyskusya nad odmianami projektu przeczytanego miejsca mieć nie może, lecz nad tem tylko, czyli projekt całkowicie ma być przyjętym lub też całkowicie odrzuconym.

Marszałek wzywa następnie do zapisywania się członków izby, którzy chcą się przymówić. Zapisuje się ich 24.

Posel Morawski wnosi: iż w tak nagłym i niebezpiecznem położeniu możemy, musimy nawet odstąpić część praw naszych, lecz, że odstąpienie to nie może uchybić dostojności

narodu cywilizowanego, z wszystkich więc praw ofiary uczynić nie powinniśmy, przeto czyta swój projekt do uchwały, na który kilku członków izby Poselskiej zgodziło się, mocą której dyktator miałby władzę królewską konstytucyą dzisiejszą oznaczoną.

Marszałek odpowiada, iż projekt ten zostanie u łaski marszałkowskiej, lecz dyskutowanym być nie może; powtórzył, iż izby jedynie tem się zająć mają: czyli należy warunki dyktatora odrzucić lub całkiem przyjąć?

W dalszym ciągu dyskusyi zabierają głosy posłowie: Franciszek Sołtyk, Wołowski, Turski, Mazurkiewicz, Leduchowski Jan, Stubiński, Wisniewski, Roman Sołtyk, Chomentowski, Trzeciński, Gustaw Małachowski, Wężyk, Swidziński, Zwierkowski, Szaniecki, Szymczykowski, Barzykowski, Klimontowicz, Dembiński, Deskur, Morozewicz. Wszyscy ze względu na obecne okoliczności popierają przyjęcie wniesionej pod rozagę izby uchwały.

Posel Biernacki popiera projekt posła Morawskiego.

Posel Jasiński tytuł dyktatora nazywa groźnym.

Główną atoli uwagę izby zajmuje wniosek posła Jana Ledóchowskiego, izby nie Prezesu Senatu z senatorów, nie marszałek izby Poselskiej z posłów i deputowanych, wybierali członków komisyyi mającej strzedz dyktatury, ale sameż izby. Popierając z zapalem wniosek swój posel Ledóchowski wyraża: że prezydujący obecnie w Senacie, mający zupełne prawo do ufności narodu, musiałby ustąpić miejsce Prezesowi Senatu za jego przybyciem do Warszawy, a w takim razie lękać by się należało, ażebyśmy w gronie komisyyi pomienionej nie uyrzeli wybranych przez niego członków dawnego komitetu śledczego, na którą to myśl włożył na głowie powstają Powtórzył mówca w końcu zdanie, ażeby izba Poselska wybrała członków Senatu do komisyyi.

Ostatni wniosek jednomyślnie uchylony został przez izbę, a to z powodu jak się wyraził posel Gustaw Małachowski, że izba Poselska nie powinna narzucać praw Senatowi, myśl atoli względem wyboru członków komisyyi przez same izby zostaje poparta, i w skutek tego uchwaloną jest deputacya do generała Chłopickiego z propozycyą stosowney zmiany artykułu 3go projektu. — Złożony przez posła Morawskiego projekt u łaski wigilisznością zdań usunięty zostaje.

Deputacyą do dyktatora wysłaną składali Jan Leduchowski, Fr. Sołtyk, Alojzy Biernacki, Niesiołowski, Dembowski, Słubicki, Józef hr. Małachowski i Kisielnicki.

Około godziny 2giej wśród radosnych okrzyków niech żyje Dyktator, powraca deputa-ya, w której imieniu zdający sprawę hr. Leduchowski oświadcza, że z największą przyjemnością przychodzi mu donieść, że generał Chłopicki jak natchniony zgodził się na projektowaną przez izby zmianę artykułu 3go, pragnąc jedynie, ażeby z powodu żądanego przez izbę Poselską powiększenia liczb członków komisji do 9ciu, i liczba tychże członków z Senatu do 5ciu powiększona została; niemniej, żeby na wypadek śmierci jednego z członków, Prezydujący w Senacie Senatorów, a marszałek izby Poselskiej posłów lub deputowanych, na zastępców mianował.

Głos posła Leduchowskiego okryty jest najsłowniejszymi okrzykami: *Niech żyje Dyktator! Niech żyje Polska niepodległa!*

Gdy wszakże poseł Barzykowski wnosi, że dla zadość uczynienia przepisom konstytucji i statutu organicznego o reprezentacji narodowej, wynika potrzeba głosowania na całkowitą uchwałę, marszałek niezwłocznie do tegoż głosowania przystąpić postanawia.

W skutku głosowania okazuje się za przyjęciem uchwały głosów 108, a za jej usu-

nięciem głos jeden. Głos ten jest posła Morawskiego, który dając go, powołuje się na złożony przez siebie projekt, i powody nakazujące mu być za ograniczoną władzą Dyktatora.

Po przyjęciu przez izbę poselską uchwały, o której mowa, wszyscy posłowie i arbitrowie wykrzykują potrzykroć: *Vivat Dyktator! Vivat niepodległość Polski!* poczem marszałek wzywa członków izby Walchnowskiego, Łempickiego, Morawskiego, Swirskiego, Witkowskiego, Trzcńskiego, Wężyka i Wiśniewskiego, aby się udali do senatu i o wybór ze Dyktatora uwiadomili go, a jeżeli ta uchwała utrzyma się w izbie senatorskiej, usankcjonuje się tem samem w prawo, aby zaprosili członków senatu do udania się z tą wiadomością do Dyktatora. Z upragnieniem (rzekł) słyszeć będziemy zamiary tego wielkiego męża, które zapewnie izbom obawi.

Zajmuje się następnie izba wyborem członków komisji artykułem 3 przyjętej przez nią uchwały przepisanej.

Większością głosów wybrani są: Jan hr. Leduchowski, Roman hr. Sołtyk, Teofil Morawski, Swierski, Barzykowski, hr. Jezierski, Wężyk, i Wiśniewski.

Następuje czytanie i podpisanie protokołu posiedzenia sejmowego na dniu 18 grudnia r. b. odbytego. (Ukończenie jutro.)

DONIESIENIA.

Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu &c.

W skutku uchwały Senatu Rządzącego pod dniem 10. Grudnia do Nru 7375. zapadłej, podaje do wiadomości publicznej, iż w d 31. b. m. o godzinie 10tej rano odbywać się będzie w biurze Wydziału dochodów publicznych licytacja wydzierżawienia prawa wyszynku trunków w dwóch karczmach do Erbpachtu folwarku Rakowice należących, a to na czas od zatwierdzenia sporządzić się mającego, z dzierżawcą kontraktu do dnia ostatniego Maja r. p. 1831. trwać mającego. Licytacja rozpocznie się od kwoty złp. 350. rocznego czynszu, a rozumie się, iż dzierżawca w stosunku wytrzymanego czasu i podnieść się mający przez licytację kwoty dzierżawnej, czynsz zapłacić będzie obowiązany. Przed licytacją złożą Konkurenci 10tą część summy 350. złp. na Vadum. Inne warunki tej dzierżawy każdego czasu w biurze Wydziału udzielonemi być mogą.

W Krakowie dnia 20. Grudnia 1830.

X. Bystrzonowski.

Gadomski S. W.

W dniu 31 grudnia 1830 r. o godzinie 10 ranej, z mojej poleceń wys. Tryb. I instancji W. M. Krakowa, i jego okręgu z dnia 7 stycznia do Nru 41 z dnia 12 lutego do Nru 4578 i z dnia 5 marca 1830 r. do Nru 4777 wyszłych, w rynku głównym M. W. Krakowa w gmachu Sukiennicach, odbędzie się publiczna licytacja ruchomości do mass kryminalnych należących, jako to: futra, sukien męskich, bielizny, żelazniak, oraz innych drobiazgów. Chęć kwaterować mających zaopatrzonych w srebrną monetę, na czas i miejsce oznaczone zaprasza się.

W Krakowie dnia 24 grudnia 1830 r.

Teodor Jaworski K. S.

 Nadeszła do handlu Macieju Stummer Ostrygi, sprzedają się po groszy 15.